

Studija slučaja 2

Komunikacija sa pacijentom sa anoreksijom koji se samopovređuje

Opis studije slučaja

Martina je devojčica od 10 godina koja se obratila roditeljima jer je bila veoma zabrinuta za svoju sestru, Sandru, koja je od nje starija 4 godine i ima 13 godina. Martina je zabrinuta jer je videla površinske posekotine na Sandrinim podlakticama i bedrima. Sandra nije ništa o tome rekla svojoj mlađoj sestri, no bez obzira, Martina je odlučila da porazgovara sa roditeljima koji su oboje zdravstveni radnici i u to vreme su bili veoma angažovani jer se sve dešava usred pandemije COVID-19.

Kada su roditelji konačno popričali sa Sandrom shvataju da je pokušala da izvrši samoubistvo, ili je u najmanju ruku, taj pokušaj bio 'poziv u pomoć'.

Svesni su da je, otkada je počela pandemija, ona bila veoma izolovana u svojoj sobi, uglavnom sama, jer sestre ne dele jednu već imaju svaka svoju sobu. Ona nema mobilni telefon ali redovno koristi tablet, oko 6 sati dnevno. Roditelji su najčešće previse zauzeti da bi proveravali šta ona radi ili šta gleda na tabletu. Sandra se oseća 'debelo', i zbog toga ona mnogo manje jede.

Roditelji su je odveli kod njenog lekara opšte prakse (GP), i tokom konsultacija, Sandra nije govorila mnogo i izgledala je tužno i potištено. Pomenula je 'virtuelnog dečka' koji je, kako sama kaže, 'navodi da se poseče'. No, kada ju je lekar pitao da li je pomicala da završi sa svim (tj. da počini samoubistvo), negirala je.

Lekar opšte prakse je uputio Sandru u Univerzitetsku bolnicu kod specijaliste za poremećaje u ishrani.

Pitanja

1. Da ste lekar opšte prakse, kakvim biste se jezikom poslužili u ophođenju sa Sandrom? Takođe, šta biste naveli na uputnici za specijalistu za poremećaje u ishrani?
2. U tom slučaju, kako biste postupili da ste vi specijalista za poremećaje u ishrani? Da li biste preporučili neku vrstu art terapije (npr. terapiju vizuelnom umetnošću)? Zbog čega? Zašto ne?
3. Da li biste uključili porodicu u art terapiju i na koji način?

Posebna zahvalnost **Eugeniji Nadolu**, glavnoj medicinskoj sestri na odeljenju pedijatrijske psihijatrije Univerzitetske bolnice Son Espases u Španiji.

Funded by
the European Union

The European Commission's support does not constitute an endorsement of these contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of this information.